

Леся Українка

В катакомбах

Леся Українка

В катакомбах

http://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=18659469

Аннотація

«В катакомбах» Лесі Українки – філософська п'єса, у якій порушена традиційна для авторського ідіостилю тема – складний період становлення християнської релігії***. Головний герой твору раб-неофіт, проповідуючи у катакомбах, дивується лицемірству священнослужителів, які говорять про рівність усіх перед Богом, але підкоряються одні одному і визнають поділ на панів і рабів. Найвідомішими творами авторки є поетичні збірки «На крилах пісень», «Думи і мрії», п'єси «Лісова пісня», «Одержима», «Бояриня», «Оргія», «Блакитна троянда», «Кассандра», «Камінний господар» тощо. Леся Українка – видатна українська письменниця, перу якої належить низка геніальних творів, для її ідіостилю характерні посилені психологізм та філософічність у поєднанні з сугестією.

Леся Українка

В КАТАКОМБАХ

*Посвята шановному побратимові А.
Кримському*

Катакомби коло Рима. В крипті, слабо освітленій олійними каганчиками і тонкими восковими свічками, зібралась громадка християн. Єпископ кінчає проповідь слухачам і слухачкам, що стоять побожно, тихо і покірно.

Єпископ.

Прославмо ж, браття, господа Христа,
що посадив на небі поруч себе
замученого брата Харіклея.

Хор.

На небі слава господу Христу,
що визволяє від земних кайданів,
з гріховної темниці нас виводить
у царство світла вічного.

Диякон.

Амінь.

Єпископ.

Наш брат був на землі рабом поганським,
тепер він раб господній, більш нічий.

Неофіт-раб.

Господній раб? Хіба ж і там раби?
А ти ж казав: нема раба ні пана
у царстві божому!

Єпископ.

Се щира правда:
всі рівні перед богом.

Неофіт-раб.

І раби?

Єпископ.

Раби господні, брате, не забудь.
Сказав Христос: ярмо моє солодке,
тягар мій легкий. Розумієш?

Неофіт-раб (*після тяжкої задуми*).

Ні!..

Не можу. Не збагну я сього слова.

Християнка-рабиня

(в раптовому нестямі пророкує)

Уже лежить при дереві сокира!..

«Я посічу його і вергну в племінь», —
сказав господь!.. Прийди, прийди, прийди,

Ісусе, сине божий! Похилилась
твоя пшениця, – жде вона серпа...

Ох, доки ж, господи?.. Рахіль ридає,
нема її діток...

(Безладна мова переходить у несамовитий лемент, інші жінки й собі починають голосити, дехто з чоловіків теж не витримує)

Єпископ *(владним, дужим голосом)*.

Геть, сатано!

Твоєї влади тут немає!

(Підходить до пророчиці, що б'ється в корчах, і кладе їй на голову руку.)

Сестро,

молитва й віра хай тебе рятують
від навождення злого духа.

Жінка помалу затихає під його поглядом і безсило схиляється на руки до товаришок, що піддержують її.

Християнка *(одна з тих, що піддержують пророчицю. Озивається несмілим голосом).*

Отче,
її дитину вчора пан продав
якомусь грекові з Корінфа...

Єпископ.

Вмовкни!
Великий наш апостол заповідав:
«А жінка серед збору хай мовчить».

Пророчицю тим часом виводять. Мовчання.

Неофіт-раб *(підходить до єпископа. Тремтячим від збентеження, але розпачливо-звасливим голосом).*

Прости, але я все ж не розумію,
як може бути якесь ярмо солодким,
а щось важкеє легким.

Єпископ.

Брате мій,
коли ти сам по волі шию схилиш

в ярмо Христове, солодко се буде
твоїй душі; коли ти самохить
на себе хрест візьмеш, невже він буде
важким для тебе?

Неофіт-раб.

Але нащо маєм
ще самохить у ярма запрягатись
та двигати хрести по власній волі,
коли вже й так намучила неволя?
Намулили нам ярма та хрести
і шию, й душу, аж терпіть несила!
Я не за тим прийшов до вас у церкву,
щоб ярем та хрестів нових шукати.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.